

κι' ὅλοι, βρὰ Περικλέτο, τὴν πρὶν ἰσορροπία τὴν βλέπω χαλασμένη.

Τὸ δράμα τοῦ πολέμου ἐτάραξε καθένα καὶ τὴν δίκη μου φρένα.

Καὶ τώρα, φιλτατέ μου, κυττάω τοὺς ἀνθρώπους καθ' ὄλ' ἀνισορρόπως.

Ὁ Περικλέτος ὁμιλεῖ στὸν ἀδελφὸ τοῦ Φασουλῆ.

Π. — Κι' ἐγώ, μωρὰ ζωντόβολο, δὲν ξέρω τί νὰ κάνω, κι' ἔταν ἀκούω πῶς πλουτοὺν καμπόσοι, ποῦ ψωμοζητοῦν, ἐξίσταμαι, φρενητιῶ, τὸ κρέας μου θαγκάω.

Τὶ πλούτος περισσός!... ῥέει παντοῦ χρυσός, μόνον ἐγὼ ποῦ θέλω ποιητικὰς ἐκστάσεις μὲ σὲ τὸν κακομοίρη, πλεομένο δὲν ἔχω σ' αὐτὰς τὰς περιστάσεις, μήτ' ἕνα τρεχαν τ' ἦρι.

Μπρός' στ' ἀκρογιάλι σταματῶ καὶ χάζω μὲ τὴν Μοσκα, κι' ὅλο τὴν θάλασσα κυττῶ τὴν πικροκυματοῦσα.

Θάλασσα, ποῦ τυράνηνος κι' αὐτὸν τὸν Ὀδυσσεά, Δάμια τοῦ κάθε καρβιου, ἐπέρχουν κι' ἐξω στὴ στερὰ φάρμα πολλὰ χερσαία, σπύχουν μπαλὸ τοῦ κοκοθου.

Τὰ πλούτη τοῦτον τὸν καιρὸ δὲν κάνουνε νισάφι, καὶ τὸ δικό σου τὸ νερὸ μου φαίνεται χρυσάφι.

Μονάχος κάτω' στὸ γιάλλο ρεμβάζω κι' ὄνειροπολῶ βασιρία καὶ κατὰ.

Μὲς' στ' ἀφρισμένα κήματα οἱ μὲν ἐβρήκαν χρήματα, οἱ δὲ μονάχα φύκια.

Δόξης δὲν ποθῶ στεφάνους, δὲν ὀμνῶ πολεμιστάς, μόνον κάνω πατινάδες σ' ἄλευροδι ομηγάνους, σὲ τρανεὸς ἐφοπλιστάς, καὶ καμπόσους μυλωνάδες.

Ὡ! δὲν μ' ἀρέσει τῆς μάχης πλεὸν τὸ πλοῦν, ἢ λόγῃ, τὸ σφέζον αἶμα, λόγῃ μὴ μόνον θέλω τὸ βλέμμα σιταρεμπόρων κι' ἐφοπλιστῶν,

καὶ ν' ἀναζήσω σὰν φάρι πλεῖον μέσα σὲ πλοῦτη χρηματιστῶν.

Ἔξω φωνάζουν, ἡ πρώτη φάρα, μὲ τοὺς πολέμους πλουτοῦν πολλοί, ἐν τούτοις φθάνει καὶ παίνας ὥρα, κι' ἐγώ, ποῦ πέρω γιὰ στίχους φῶρα, φιλῶ τὴν φῶρα καὶ μὲ φιλεῖ.

Ἀπάντησις τοῦ Φασουλῆ στὸν ἰσὺντροφο τὸν προσφελῆ.

Φ. — Μὴν τρέχης κάτω' στοὺς γιалоὺς, ἐσὸ γιὰ πλοῦτου πακτωλοὺς δὲν εἶσαι, τραγογένη.

Σὺ προωρίσθης νὰ γελᾶς κι' ἕνα πυθάρι νὰ κυλᾶς καθὼς τὸν Διογένη.

Ἄλλος δὲν' ἔμπορεῖς νὰ γένης, μὴν ἐλιπίχης μερδικὸ ἀπὸ πλοῦτους ξαφνικούς.

Κι' ἀν' οἰαθεάτρα πηγαίνης πέρινε γιὰ καλὸ κακὸ κι' ἐπιδέσμούςς μερδικούς.

Ἐπειδὴ' ἔμπορεῖ νὰ γίνῃ κἄποια συμπλοκὴ με γάλη, καὶ γιὰ γούστο, παραλίππα, νὰ σοῦ κάνουν καμμιὰ τρόπον 'στὸ σοφὸ σου τὸ καφάλι.

Βλέπεις καθεμίαν κρᾶσιν νὰ παρασφριγῆ πρὸς δρᾶσιν, καὶ δὲν ἀδρανεῖ σὰν πρῶτα.

Σὲ θεάτρων παραστάσεις καὶ λοιπὰς διασκαδᾶσις πέρινε πάντα καὶ τσιρότα.

Μὴ συχνάζης, βρὰ Γιορόβλα, σὲ θεάματα ποικίλα. Τώρα κρίνεται κι' ἐκεῖ καθεμὶὰ πολιτικὴ.

Κι' ἐνφ' χάσκεις οὐδετέρως, σύχασμα τῆς πρωτσοῦσης, ἔμπορεῖς ἐξαφνα ν' ἀκούσης 'στὸν θεάτρων τὰς πλαταῖας διαφορῶς βρυχηθμοὺς, καὶ νὰ τρέξης τραυματίας σὲ Βοηθειῶν σταθμοὺς.

Π. — Δέχομαι τῆς συμβουλαῖς σου, καὶ γιὰ τούτεις εἴμ' (εὐγνώμων, ἐν τοσοῦτῳ νὰ μὴ φάνα, ταμπελόκυκλο τῶν δρόμων.